

Desember 1941
Der forlænt
der Finland
galt. (Her
2 n'4!)

ARNULF ØVERLAND

101433

Finlands appell

Der kom et alvorsbud — det lød
fra vore nabogrender:
Vi venter undergang og død.
Vor dag er sort, vor natt er rød,
og vore byer brænder!

Den store Stalin har latt si,
at vi er undertrykte;
men han vil komme og befri
vort land fra vold og tyranni,
så vi skal intet frykte!

Den kjære Stalin, folkets far,
vil overvåke freden;
ditt land, ditt liv og alt du har,
er ting han gjerne overtar.
Da tok vi krig isteden!

Nu ruller frem mot Salla by,
lik tunge mastodonter,
et tog av tanks. Og bombefly
formørker som en tordensky
Karelens horisonter!

Nu si os, bror, hvad valgte du:
som Baltikum forleden —
fred under Stalins G. P. U.?
Vi frykter mindre krigens gru
end kalde voldtektsfreden!

Du trodde kanskje at Sovjet
lot nabofolk få leve?
Man bærer ikke frem sin rett
på nogen blodig bajonett
og med en knyttet neve!

Du vil erklære dig neutral,
det tror du vel, de enser?
Du tror, en seirrik general
ved synet av din blomsterdal
gjør holdt ved dine grenser?

Vet du, hvor længe du er fri,
og hvad du selv vil verne?
Så mange folk, ja også vi,
har trodd på sigd og stjerne.
Nu er det bitterlig forbi!

Vor dag er sort, vor natt er rød,
og vore byer brænder!
Vi venter undergang og død.
Se ikke rolig på vor nød,
men ræk os dine hender!